

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 220.045 van 28 juni 2012  
in de zaak A. 199.196/VII-38.007.**

In zake : de GEMEENTE SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Tangui Vandenput  
kantoor houdend te 1160 Brussel  
Tedescolaan 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,  
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Jean Eric Sacré  
kantoor houdend te 1060 Brussel  
Charleroisesteenvweg 138, bus 5  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :  
de BRUSSELSE GEWESTELIJKE  
HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ (BGHM)  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Philippe Coenraets  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Ter Kamerenlaan 27  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 10 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 9 december 2010 waarbij het beroep, ingediend tegen de stilzwijgende beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 28 april 2010 houdende de bevestiging van de stilzwijgende beslissing van het Brussels Instituut

voor Milieubeheer van 29 januari 2010, waarbij aan de BGHM de milieuvergunning wordt geweigerd voor de uitbating van een openluchtparking met 50 parkeerplaatsen, gelegen aan de Jacques Brellaan te Sint-Lambrechts-Woluwe, gegrond wordt bevonden en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 27 mei 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristel Boels, die loco advocaat Tanguy Vandenput verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bernard Derveaux, die loco advocaat Jean Eric Sacré verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Christophe Lépinos, die loco advocaat Philippe Coenraets verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De tussenkomende partij is een publiekrechtelijke rechtspersoon die zich volgens haar statuten onder meer tot maatschappelijk doel heeft gesteld "de sociale huisvesting te bevorderen in elk van de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest". In het kader hiervan wenst zij over te gaan tot de bouw van 100 sociale woningen in de Jacques Brelaan te Sint-Lambrechts-Woluwe.

3.2. Dit project gaat gepaard met de voorgenomen exploitatie van een openluchtparking met 50 parkeerplaatsen. Op 27 juli 2009 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in.

3.3. Vermits een beslissing van het Brussels Instituut voor Milieubeheer uitblijft, dient de tussenkomende partij op 12 februari 2010 een beroep in tegen deze stilzwijgende weigering.

3.4. Het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest neemt evenmin een beslissing. Op 21 mei 2010 vecht de tussenkomende partij ook deze stilzwijgende weigeringsbeslissing aan met een administratief beroep.

3.5. Op 9 december 2010 verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke regering het voormelde beroep gegrond en verleent zij de gevraagde vergunning. Dit is het bestreden besluit.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *Eerste middel*

##### *Standpunten van de partijen*

4. De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van artikel 159 van de Grondwet, de artikelen 28 en 149 tot 152 van het Brussels wetboek van Ruimtelijke Ordening van 9 april 2004 (hierna : BWRO), artikel 16 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen (hierna : milieuvergunningsordonnantie), het algemeen voorschrift 0.6 en het bijzonder voorschrift 2 van het Gewestelijk Bestemmingsplan (hierna : GBP), vastgesteld bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 3 mei 2001, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), en het beginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk elke administratieve rechtshandeling op gepaste en juiste motieven moet berusten. De verzoekende partij wijft de verwerende partij tevens een "manifeste beoordelingsvergissing" en machtsoverschrijding aan.

Kort samengevat houdt het middel in dat met het bestreden besluit een milieuvergunning wordt toegekend voor de exploitatie van 50 parkeerplaatsen op het binnenterrein van een huizenblok, terwijl dit binnenterrein thans "een oppervlakte in volle grond (is), onbebouwd en bedekt met gras, bomen en struiken". Dit is volgens haar in strijd met artikel 0.6 van het GBP luidens hetwelk de handelingen en werken, bij voorrang, de groene, en nadien de minerale, esthetische en landschapskwaliteit van de binnenterreinen van huizenblokken dienen te verbeteren. Minstens zou het bestreden besluit op dit vlak geen afdoende motivering bevatten. Een en ander zou ook de onwettigheid van het openbaar onderzoek tot gevolg hebben.

5. De verwerende partij stelt hier tegenover dat artikel 0.6 van het

GBP niet van toepassing is. Met het bestreden besluit wordt immers veeleer overgegaan tot de "schepping van een binnenterrein van een huizenblok" dan dat er sprake zou zijn van een "aantasting" van een dergelijk binnenterrein.

6. De tussenkomende partij repliceert op haar beurt dat het geschonden geachte algemeen voorschrift 0.6 van het GBP moet worden samen gelezen met het bijzonder voorschrift 2.5, 1°, van het GBP. Overeenkomstig dit laatste voorschrift mag een parking, bijhorend bij woningen, wel degelijk het binnenterrein van een huizenblok aantasten. Het bestreden besluit zou dus niet afwijken van een algemene regel, maar een bijzonder voorschrift toepassen. Daarnaast stelt ook de tussenkomende partij zich de vraag of er te dezen wel gewag zou kunnen worden gemaakt van een "aantasting", nu het thans braakliggend terrein "geen enkel bijzonder vegetatief kenmerk vertoont" en dus "geen enkele esthetische of landschappelijke waarde" bezit, terwijl het vergunde project voorziet in de aanleg van grasperken en bomen. Bovendien, zo vervolgt de tussenkomende partij, is het terrein gelegen in een woon- en dus bouwzone, mag er "in beginsel (...) gebouwd worden op het hele oppervlak van het terrein" en gaat het hier niet om een "aantasting van de binnenzijde van een huizenblok, maar veeleer (...) (om) de eerste inrichting ofte creatie" ervan. Tot slot werpt de tussenkomende partij nog op dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft "schade (in te roepen) die uiteindelijk alleen de eigenaars van percelen aan de binnenkant van het huizenblok aanbelangt".

7. In haar laatste memorie voegt de tussenkomende partij nog toe dat, rekening houdend met het principe van de autonomie van de administratieve politie, de verwerende partij niet verplicht was te motiveren om welke reden de vergunning verenigbaar is met al de geldende beschikkingen van het GBP en in het bijzonder met het voorschrift 0.6.

8. De verwerende partij wijst er in haar laatste memorie op dat, aangezien er geen enkele twijfel werd opgeworpen over de naleving van punt 0.6 van het GBP, er ook geen reden bestond om dit punt in het bijzonder te motiveren.

### *Beoordeling*

9. Een gemeente heeft een persoonlijk belang bij een beroep inzake een aangelegenheid die het gemeentelijk belang raakt. Wanneer zij opkomt ter verdediging van haar planologisch en stedenbouwkundig beleid, doet zij blijken van het wettelijk vereiste belang.

10. Overeenkomstig artikel 28 van het BWRO hebben "alle bepalingen van het gewestelijk bestemmingsplan (...) bindende kracht en verordenende waarde".

Artikel 0.6 van de algemene voorschriften van het GBP luidt als volgt :

"In alle gebieden verbeteren de handelingen en werken, bij voorrang, de groene, en nadien de minerale, esthetische en landschapskwaliteit van de binnenterreinen van huizenblokken en bevorderen zij er de instandhouding of de aanleg van oppervlakken in volle grond.

De handelingen en werken die de binnenterreinen van huizenblokken aantasten, zijn onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking".

Luidens de "overwegingen betreffende de algemene voorschriften van het plan", in het overwegend gedeelte van het GBP, is dit algemeen voorschrift 0.6 ingegeven vanuit de idee dat "de bescherming van de binnenterreinen van huizenblokken een belangrijke impact heeft op de woonkwaliteit van de stad".

11. In de "verklaring van de voornaamste in de stedenbouwkundige voorschriften gebruikte termen" wordt een "huizenblok" gedefinieerd als een "Geheel van al dan niet bebouwde terreinen, begrensd door verkeerswegen in de open lucht of door natuurlijke of gewestgrenzen".

Een "binnenterrein" wordt gedefinieerd als een "ruimte achter de

bouwdiepte zoals die is bepaald bij bijzonder bestemmingsplan of bij ontstentenis daarvan, bij gewestelijke of gemeentelijke stedenbouwkundige verordening".

Uit de samenlezing van de bovenstaande definities met de door de verwerende partij bijgebrachte plannen blijkt dat het perceel waarop het bestreden project is ingeplant, samen met enkele tientallen andere percelen een huizenblok vormt, begrensd door vier wegen.

Anders dan de verwerende en de tussenkomende partij betogen, vormt de ruimte achter de bouwdiepte van het voorgenomen project samen met de binnenruimte achter de reeds aanwezige bebouwing bijgevolg wel degelijk een onbebouwd binnenterrein van een huizenblok, zoals gedefinieerd in het GBP.

Dat deze niet onderhouden en desgevallend biologisch of esthetisch weinig waardevol zou zijn, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat de vergunningverlenende overheid oog moet hebben voor de groene kwaliteit van het binnengebied.

De verwerende partij had bijgevolg in het bestreden besluit de nodige aandacht moeten besteden aan artikel 0.6 van het GBP en zij had moeten motiveren waarom het voorgenomen project aan deze bepaling beantwoordt. Dit blijkt niet uit het bestreden besluit.

Het argument van de tussenkomende partij dat te dezen niet zozeer wordt afgeweken van artikel 0.6 van de algemene voorschriften van het GBP doch dat er veeleer toepassing wordt gemaakt van artikel 2.5, 1°, van de bijzondere voorschriften betreffende de woongebieden van het GBP doet hieraan geen afbreuk. Hieromtrent bevat het bestreden besluit immers geen motivering. De repliek van de tussenkomende partij is dan ook slechts een motivering achteraf, die het vastgestelde motiveringsgebrek niet kan goedmaken. Die motivering moet immers in de bestreden beslissing worden weergegeven.

Dat in de loop van het onderzoek geen specifiek bezwaar zou zijn geuit ten aanzien van de naleving van voormeld punt 0.6 van het GBP, belet niet dat het bestreden besluit wat dat betreft gemotiveerd moet zijn.

Het eerste middel is in die mate gegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 9 december 2010 waarbij het beroep, ingediend tegen de stilzwijgende beslissing van het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 28 april 2010 houdende de bevestiging van de stilzwijgende beslissing van het Brussels Instituut voor Milieubeheer van 29 januari 2010 waarbij aan de BGHM de milieuvergunning wordt geweigerd voor de uitbating van een openluchtparking met 50 parkeerplaatsen, gelegen aan de Jacques Brelaan te Sint-Lambrechts-Woluwe, gegrond wordt bevonden en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.**

**2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**

**3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Luc Hellin,     | kamervoorzitter, |
| Eric Brewaeys,  | staatsraad,      |
| Peter Sourbron, | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Bart Tettelin,  | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Luc Hellin**